

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 5Csp/85/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8218202041
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marek Rebej
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2019:8218202041.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom Mgr. Marekom Rebejom v spore žalobkyne: O. C., R.. XX.XX.XXXX, D. F. XXX/XX, XXX XX D., právne zastúpená: Mgr. Matúš Macko, advokát so sídlom Karpatská 804/10, 089 01 Svidník proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, o vydanie bezdôvodného obohatenia a o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 520,00 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 520,00 Eur od 12.10.2018 do zaplataenia, všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. U r č u j e , že zmluvná podmienka, uvedená vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru k Zmluve o úvere č. 800500801, z 31.08.2010, uzavretej medzi účastníkmi konania, v bode 16: „Zmluvné strany sa dohodli v zmysle § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka, že všetky ich právne vzťahy sa budú spravovať Obchodným zákonníkom. Táto zmluva sa uzatvára podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka ako nepomenovaná zmluva.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a z tohto dôvodu neplatná.

III. Žalobkyni p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ō v o d n e n i e :

1.1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 26.09.2018 domáhala voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 520,00 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 520,00 Eur od druhého dňa po dni dourčenia žaloby žalovanému, do zaplataenia. Ďalej žiadala určiť, že zmluvná podmienka uvedená vo Všeobecných obchodných podmienkach poskytnutia úveru k Zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX, z 31.08.2010, uzavretej medzi účastníkmi konania, v bode 16: „Zmluvné strany sa dohodli v zmysle § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka, že všetky ich právne vzťahy sa budú spravovať Obchodným zákonníkom. Táto zmluva sa uzatvára podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka ako nepomenovaná zmluva.“, je neprijateľná a z tohto dôvodu neplatná. Žalobu odôvodnila žalobkyňa tým, že so žalovaným uzatvorila spotrebiteľskú zmluvu a to Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX, z 31.08.2010, vo výške 1.000,00 Eur, za poplatok vo výške 520,00 Eur s tým, že celkovú čiastku vo výške 1.520,00 Eur žalovanému zaplatím v 4 splátkach po 380,00 Eur. Poplatok z predmetného úveru predstavuje 52 %-né navýšenie. Žalovanému na predmetný úver zaplatila 1.520,00 Eur. Ďalej žalobkyňa v žalobe uviedla, že pokiaľ bude žalovaný namietat, že predmetný úver brala na podnikanie tak prehlásila, že predmetný úver použila pre osobnú spotrebu, nie na podnikanie. Prvý úver si zobrala od žalovaného v apríli 2008, ktorým uhradila výdavky, ktoré jej vznikli v súvislosti s vycestovaním jej detí za štúdiom do zahraničia a keďže nemala možnosť uhradiť splátku úveru, žalovaný jej poskytol ďalší úver na splatenie úveru; tak došlo k tomu, že jeden úver vyplácala novým úverom. Žiadala súd, aby jej poskytol ochranu, ktorá jej prináleží podľa noriem spotrebiteľského práva. Nie je totiž dôležité, či je držiteľom

živnostenského listu, ale je dôležité, na aký účel sa úver poskytol. Potrebovala úver na spotrebu a nie na podnikanie. Žalovaný má všeobecne známu prax, že akonáhle ide o živnostníka, tak pripraví zmluvu pre dlžníka s obchodným menom, čo predstavuje nekalú obchodnú praktiku. Spotrebiteľia, ktorí sú držiteľmi živnostenského oprávnenia sú diskriminovaní, pretože kvôli ich živnostenskému listu ich žalovaný zbavuje spotrebiteľskej právnej ochrany. Poukazujúc na rozhodnutie ÚS ČR sp.zn. I. ÚS 1930/2011 zo dňa 10.01.2012, rozhodnutie Ústredného inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie sp.zn. SK/0755/99/2012 a SK/0756/99/2012 z 27.05.2013, uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/84/2011 z 26.05.2011, list Európskej Komisie adresovaný Slovenskej republike označený ako Výzva - Porušenie č. 2012/4165 uviedla, že ide o absolútne neprijateľné správanie žalovaného, ktorý napriek sankciám za úmyselné znevýhodnenie svojich zákazníkov, naďalej zastáva pozíciu, že úverová zmluva bola uzatvorená medzi dvoma rovnocennými účastníkmi.

1.2. Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX z 31.08.2010, podľa žalobkyne obsahuje viaceré neprijateľné zmluvné podmienky. Ide napr. o zmluvnú podmienku uvedenú vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru v bode 16., ktorá znie: „Zmluvné strany sa dohodli v zmysle § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka, že všetky ich právne vzťahy sa budú spravovať Obchodným zákonníkom. Táto zmluva sa uzatvára podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka ako nepomenovaná zmluva.“ Označená zmluvná podmienka už bola vyhlásená za neprijateľnú rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 5C/58/2015, z 06.05.2015, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 15Co/716/2015, z 10.02.2016.

1.3. Ďalej žalobkyňa uviedla, že vzhľadom na skutočnosť, že sa jedná o spotrebiteľský úver, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať náležitosti podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, platného a účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy. Zmluva o úvere č. 800500801, z 31.08.2010 podľa žalobkyne neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/, c/, f/, i/, j/, k/ a y/ zákona č. 129/2010 Z.z., preto je predmetný úver podľa § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z., bezúročný a bez poplatkov. V súvislosti s bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru, neprijateľným poplatkom a úžernou cenou úveru, vzniklo na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie vo výške 520,00 Eur. S poukazom na § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka uviedla, že bezdôvodné obohatenie žaluje vo výške rozdielu medzi platbami, ktoré vykonala v prospech žalovaného a výškou poskytnutého úveru. O skutočnosti, že sa žalovaný na jej úkor bezdôvodne obohatil sa žalovaná dozvedela od Združenia na ochranu spotrebiteľa HOOS dňa 26.09.2016. Vo vzťahu k objektívnej premlčacej dobe s poukazom na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 21Co/72/2014 z 19.03.2015 uviedla, že súdy opakovane posúdili konanie dodávateľov, ktorí porušujú spotrebiteľské právo, ako úmyselné konanie, vedúce k ich bezdôvodnému obohateniu na úkor spotrebiteľov, čo má za následok desaťročnú objektívnu premlčaciu dobu.

2.1. Žalovaný vo vyjadrení doručenom súdu dňa 26.10.2018 k žalobe napadol procesnú neprípustnosť žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Poukázal, že žalobkyňa podala žalobu v zmysle ustanovenia § 137 písm. d) C.s.p., teda určenie právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu. V zmysle uvedeného jediným predpokladom predmetnej žaloby o určenie je, ak to vyplýva z osobitného predpisu. Žalobkyňa nepreukázala z akého osobitného predpisu vyplýva domáhať sa určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Žalovaný zároveň uviedol, že zo žiadneho osobitného predpisu domáhať sa takéhoto určenia nevyplýva.

2.2. Ohľadne samotnej zmluvy o úvere zo dňa 31.08.2010 č. XXXXXXXXXX poukázal na skutočnosť, že na jej základe bol žalobkyňi poskytnutý úver na výkon podnikania, pričom žalobkyňa v zmluve o úvere uviedla a aj osobitne podpísala vyhlásenie, že poskytované peňažné prostriedky budú využité na tento účel. Žalobkyňa zmluvu o úvere uzatvorila ako dlžník pod obchodným menom O. C. - I. H., ako fyzická osoba - podnikateľ označený identifikačným číslom XXXXXXXXX, pričom pri uzatváraní zmluvy o úvere konala v rámci predmetu svojho podnikania a finančné prostriedky boli poskytnuté na výkon podnikania. Na základe vyššie uvedeného je možné posudzovať vzťah ako obchodnoprávny a nie ako spotrebiteľský, nakoľko ide o zmluvný záväzok medzi dvomi podnikateľskými subjektmi. Žalovaný si zároveň dovoľuje poznamenať, že žalobca ukončil podnikateľskú činnosť vo všetkých predmetoch podnikania uvedených na dokladoch o živnostenskom oprávnení až ku dňu 01.03.2012, čo vyplýva i zo živnostenského registra. V zmysle § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“) (verzia predpisu účinná od 11.06.2010 do 31.12.2010, t. j. v čase uzatvorenia zmluvy o úvere): „spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.“ V zmysle vyššie uvedeného má žalovaný za to, že predmetnú zmluvu o úvere nemožno posudzovať z hľadiska náležitostí

v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko táto nespadá do režimu spotrebiteľských zmlúv z dôvodu, že bola uzatvorená medzi dvomi podnikateľskými subjektmi.

2.3. S poukazom na § 451 Občianskeho zákonníka, žalovaný je i naďalej toho názoru, že zo zmluvy o úvere nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, ktorú stanovuje zákon. Žalobkyňa plnila na základe platne uzavretej zmluvy o úvere, ktorá nebola nikdy právoplatne vyhlásená za neplatnú, rovnako tak právny dôvod na plnenie z tejto zmluvy o úvere nikdy neodpadol (nedošlo k odstúpeniu od zmluvy, zrušeniu zmluvy a pod.) a majetkový prospech získal žalovaný z poctivých zdrojov.

2.4. Žalovaný s poukazom na § 107 Občianskeho zákonníka má za to, že požadovaný nárok žalobkyne zo zmluvy o úvere sa stal premlčaný v subjektívnej premlčacej lehote v celom rozsahu dňa 10.02.2013 (t.j. po uplynutí subjektívnej lehoty, ktorá začala plynúť dňa 10.02.2011, kedy žalobkyňa poukázala na účet žalovaného poslednú splátku nad rámec sumy istiny). Žalobkyňa svoju žalobu uplatnila na tunajšom súde až dňa 27.09.2018. Žalovaný má za to, že subjektívna premlčacia lehota začala v prípade zmluvy o úvere plynúť najneskôr nasledujúcim dňom odo dňa 10.02.2011, vzhľadom ku skutočnosti, že od tohto dňa mala žalobkyňa vedomosť o úhrade, nakoľko žalovanému sumu uhradila dobrovoľne. Žalovaný má jednoznačne za to, že predmetnú zmluvu o úvere nie je možné podriaďiť pod právny režim spotrebiteľských zmlúv. Pokiaľ by aj tunajší súd uplatnený nárok žalobkyne považoval za dôvodný, žalovaný má za to, že je v celom rozsahu premlčaný v subjektívnej premlčacej lehote.

3.1. Žalobkyňa k vyjadreniu žalovaného (odsek 2. odôvodnenia) uviedla, že výklad žalovaného k § 137 C.s.p. a tvrdenie o neprípustnosti žaloby považuje za nesprávny. S poukazom na § 137 C.s.p., § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z., čl 3 ods. 2 C.s.p. uviedla, že ustanovenie § 137 C.s.p. obsahuje exemplatívny výpočet druhu možných žalôb, teda prípustné sú aj iné žaloby ako sú vymenované v § 137 C.s.p. pričom s poukazom na § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 298 ods. 2 C.s.p. má za to, že podľa § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z.: „Každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách“ a podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007; proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom, s cieľom ochrany spotrebiteľa, môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva, bez akýchkoľvek pochybností, aj ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Už samotný zákon č. 250/2007 Z.z. žalobkyňu poskytuje dostatočnú legitimitu na podanie určovacej žaloby na určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, ale aj na iné určovacie žaloby, s cieľom ochrany spotrebiteľa. Práve rozhodovanie súdov o neprijateľnosti zmluvných podmienok, popri posudzovaní nekalých obchodných praktík, je nosným pilierom spotrebiteľského práva, tak ako vyplýva z úniového práva a vnútroštátnych noriem. Pre úplnosť poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6 Ndc 20/2016, z 23.01.2017, z ktorého vyberám: „Právo súdu vysloviť v konkrétnom prípade neprijateľnosť zmluvnej podmienky ostalo aj po nadobudnutí účinnosti Civilného sporového poriadku zachované, ale na rozdiel od rozhodnutia vydaného v konaní podľa § 301 a nasledujúcich C.s.p. len s účinkami inter partes.“

3.2. K premlčaniu uviedla, že v jej prípade neuplynula ani subjektívna a ani objektívna premlčacia doba. Za rozhodujúci pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby pre uplatnenie práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia v zmysle § 107 ods. 1 OZ treba považovať deň, kedy sa oprávnený v konkrétnom prípade skutočne dozvie o tom, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto ho získal; nie je pritom rozhodujúce, že oprávnený mal možnosť dozvedieť sa potrebné skutočnosti už skôr (rozsudok NS SR, sp. zn. 3 Cdo 145/2004). Inak povedané, pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby na uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia sa vyžaduje skutočná (preukázaná), nielen predpokladaná vedomosť oprávneného. Uviedla, že nevedela, že platby, ktoré od nej žalovaný prijal nad výšku istiny, prijíma protizákonne. Žila v omyle, že žalovaný tieto platby prijíma v súlade so zákonom a tento omyl spôsobil žalovaný porušením spotrebiteľského práva, pričom verila tomu, že pri poskytovaní úveru postupuje s náležitou starostlivosťou, bezo zbytku podľa zákona. Až od združenia na ochranu spotrebiteľov sa dozvedela, že žalovaný od nej prijal platby v rozpore so zákonom a že jej predložil na podpis formulárovú spotrebiteľskú zmluvu, ktorá v rozpore so zákonom vytvárala dojem, že na platby, na ktoré podľa zákona právo nemal, právo má. Až získaním vedomosti o týchto skutočnostiach, prichádzalo u nej do úvahy podanie žaloby, a až od tohto momentu mohla začať plynúť subjektívna premlčacia doba. Vo vzťahu k objektívnej premlčacej dobe, súdy opakovane posúdili konanie dodávateľov, ktorí porušujú spotrebiteľské právo, ako úmyselné konanie, vedúce k ich bezdôvodnému obohateniu na úkor spotrebiteľov, čo má za následok desaťročnú objektívnu premlčaciu dobu.

4. Súd vo veci nariadil viaceré pojednávania. Na pojednávanie nariadené na deň 21.08.2019 súd riadne a včas predvolal právneho zástupcu žalobkyne a žalovaného. Právny zástupca žalobkyne sa dostavil na pojednávanie, rovnako tak samotná žalobkyňa. Žalovaný sa na pojednávanie nedostavil, pričom

podaním doručeným súdu dňa 16.08.2019 ospravedlnil svoju neúčasť a súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti. Keďže boli splnené procesné podmienky na prejednanie veci v neprítomnosti žalovaného, súd vec postupom podľa § 180 C.s.p. prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti.

5. Na nariadených pojednávaniach súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne a oboznámením listinných dôkazov a to zmluvy o úvere, všeobecných podmienok poskytnutia úveru, klientskej zóny, rozsudkov súdov, prehlásenia Združenia na ochranu práv občanov spotrebiteľa HOOS, spisu Okresného súdu Bardejov sp.zn. 7Csp/14/2018 a z neho odpoveď Daňového úradu Prešov, pobočka Bardejov, ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

6. Z Úverovej zmluvy zo dňa 31.08.2010 č. XXXXXXXXXX uzatvorenej medzi žalobkyňou označenou menom, priezviskom, trvalým bydliskom, obchodným menom, identifikačným číslom, miestom podnikania, číslom živnostenského registra ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom vyplýva, že predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 1.000,00 Eur. Žalobkyňa sa zaviazala zaplatiť veriteľovi túto sumu zvýšenú o poplatok vo výške 520,00 Eur, t.j. spolu zaplatiť čiastku 1.520,00 Eur a to v 4 mesačných splátkach po 380,00 Eur, počnúc dňom 01.10.2010. Zmluva obsahovala prehlásenie žalobkyne, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon podnikania.

7. Podľa bodu 16 Všeobecných podmienok poskytnutia úver: Zmluvné strany sa dohodli v zmysle § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka, že všetky ich právne vzťahy sa budú spravovať Obchodným zákonníkom. Táto zmluva sa uzatvára podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka ako nepomenovaná zmluva.

8. Z výpisu z klientskej zóny vyplýva, že žalobkyňa celkovo zaplatila žalovanému na úhradu úveru zo zmluvy č. XXXXXXXXXX sumu 1.520,00 Eur.

9. Z prehlásenia Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42176778 zo dňa 19.01.2018 vyplýva, že žalobkyňa sa na predmetné združenie obrátila so žiadosťou, že potrebuje poradiť s úverom, ktorý má od žalovaného. Po predložení zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 31.08.2010 a prehľadu platieb na predmetnú zmluvu, žalobkyňu dňa 26.09.2016 informovali, že zmluva je podľa ich názoru zmluvou bezúročnou a bezpoplatkovou a taktiež obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky.

10. Z oznámenia Daňového úradu Prešov, pobočka Bardejov zo dňa 11.07.2018 vyplýva, že správca dane vykonal kontrolu predloženej účtovnej evidencie a zistil, že v knihe záväzkov k 31.12.2011 boli zistené záväzky za obdobie od roku 2008 do roku 2011, pričom záväzkov žalobkyne voči žalovanému nebol z tejto evidencie zistený. V peňažnom denníku za účtovné obdobie od 05.01.2011 do 31.12.2011 neboli zistené žiadne úhrady v prospech žalovanej.

11. Z výsluchu žalobkyne na pojednávaní vyplynulo, že prvý úver od žalovaného zobrala v roku 2008 a to na úhradu výdavkov spojených so štúdiom jej dcéry na vysokej škole. Tento úver riadne nesplácala a v roku 2010 jej prostredníctvom pána R., ktorý bol sprostredkovateľom žalovaného, ku ktorému chodila splácať splátky úveru, bolo ponúknuté, aby si zobrala nový úver, z ktorého vyplatí pôvodný. Takto došlo k uzatvoreniu úverovej zmluvy, ktorá je predmetom tohto súdneho konania. Celý nový úver išiel na úhradu pôvodného úveru, žiadne prostriedky či už v hotovosti alebo na účet jej neboli poskytnuté. Údaje do zmluvy o úvere vypisoval pán R., sprostredkovateľ žalovaného, pričom nevie prečo v zmluve bola označená ako podnikateľka. Bola v strese, keďže mala finančný dlh a chcela ho čo najskôr vyrovnať.

12. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

14. Podľa § 2 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

16. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka¹⁸⁾ musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

17. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
- b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

18. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

19. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

20. Podľa § 100 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremičujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

21. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

22. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

23. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákona, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

24. Podľa § 137 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o a) splnení povinnosti, b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu, c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem

nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

25. Podľa § 298 ods. 1 C.s.p., súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

26. Podľa § 298 ods. 2 C.s.p., ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

27. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

28. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

29. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

30. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

31. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

32. Podľa § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

33. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

34. Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť

škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

35. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

36. Podľa čl. 3 bod. 1 Smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe dôvery.

37. Podľa § 150 ods. 1 Civilného sporového poriadku, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

38. Podľa § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

39. Podľa § 151 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

40. Podľa § 186 ods. 2 Civilného sporového poriadku, súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada.

41. Súd o veci rozhodol na základe zisteného skutkového stavu (§ 215 C.s.p.), ku ktorému dospel na základe výsledkov vykonaného dokazovania (§ 185 a nasl. C.s.p.) a zároveň v zmysle § 151 ods. 1 C.s.p. považoval za nesporné aj skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela.

42. V konaní bolo nepochybne preukázané, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá úverová zmluva č. XXXXXXXXXX z 31.08.2010, na základe ktorej bol žalobkyňi poskytnutý zo strany žalovaného úver vo výške 1.000,00 Eur s tým, že žalobkyňa sa zaviazala celkovo sumu 1.520,00 Eur a to v 4 mesačných splátkach po 380,00 Eur. Uvedené skutočnosti neboli medzi stranami sporné. Spornou skutočnosťou bolo, na aký účel boli poskytnuté finančné prostriedky použité, pričom zmluva o úvere obsahovala vyhlásenie žalobkyne, že na výkon podnikania. Z vykonaného dokazovania a to z výsluchu žalobkyne vyplynulo, že predmetný úver potrebovala za účelom vyrovnania skoršieho úveru poskytnutého žalovaným, ktorý žalobkyňa použila na úhradu nákladov jej dcéry spojených so štúdiom na vysokej škole. Žalobkyňa nevedela, prečo v zmluve bolo vyhlásenie o použití finančných prostriedkov na výkon podnikania, avšak údaje v zmluve o úvere vyplňoval sprostredkovateľ žalovaného. Zároveň z výsluchu žalobkyne vyplynulo, že na základe uvedenej zmluvy o úvere jej neboli, či už v hotovosti alebo na bankový účet, zo strany žalovaného poskytnuté žiadne finančné prostriedky, keďže tieto boli použité priamo na úhradu skoršieho úveru žalobkyne voči žalovanému. Dôležitým dôkazom bolo aj oznámenie správcu dane zo dňa 11.07.2018 (odsek 10. odôvodnenia) o tom, že v účtovníctve žalovanej za roky 2008 až 2011 neexistuje žiaden údaj o záväzku voči žalovanému a v peňažnom denníku za účtovné obdobie od 05.01.2031.12.2011 nezistil žiadne úhrady v prospech žalovaného. Na základe uvedeného má súd za to, že predmetné vyhlásenie o účele použitia finančných prostriedkov uvedený v zmluve o úvere nezodpovedá skutočnosti a že žalobkyňa dostatočne preukázala, že úver nepoužila na účel podnikania. So zreteľom na všetky uvedené okolnosti a náležité vysvetlenie, ktoré žalobkyňa poskytla, prešlo dôkazné bremeno na vyvrátenie týchto skutočností na žalovaného, ktorý sa však na pojednávaní dňa 21.08.2019, kde sa tieto okolnosti dokazovali nezúčastnil a okolnosti a vysvetlenia uvádzané žalobkyňou nevyvrátil a nenavrhol v tomto smere žiadne dokazovanie. Javí sa, že ide skôr o účelové uvedenie účelu predmetného úveru, ktorý nezodpovedá skutočnosti, a to práve z dôvodu vyhnutia sa posúdeniu právneho vzťahu ako vzťahu spotrebiteľského medzi účastníkmi predmetnej zmluvy o úvere, t.j. sporovými stranami.

43. Keďže súd v zmysle vyššie uvedeného dospel k záveru, že finančné prostriedky poskytnuté na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 31.08.2010 neboli poskytnuté na výkon podnikania, je predmetnú zmluvu o úvere potrebné posudzovať ako zmluvu spotrebiteľskú a to vzhľadom na povahu účastníkov zmluvného vzťahu, t.j. dodávateľ a spotrebiteľ, a vzťahujú sa na ňu ustanovenia § 52 až 54 Občianskeho zákonníka a zároveň zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov a to v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“).

44. Zákon o spotrebiteľských úveroch v § 9 upravuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V zmysle odseku 1 musí mať písomnú formu a každá zmluvná strana dostane najmenej jedno vyhotovenie. Zároveň podľa odseku 2, zmluva musí okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka obsahovať aj ďalšie náležitosti špecifikované v písm. a) až y). Zároveň predmetný zákon v § 11 ods. 1 písm. a) v prípade nedodržania písomnej formy podľa § 9 ods. 1 a absencie náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1 stanovuje, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

45. Súd prvej inštancie konštatuje, že žalobcom predložená zmluva o úvere neobsahuje podstatnú náležitosť zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. j) citovaného zákona, t.j. ročnú percentuálnu mieru nákladov a zároveň nie sú uvedené predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov. Údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov je jedným z najdôležitejších údajov v zmluve o spotrebiteľskom úvere, keďže sú v ňom zohľadnené všetky náklady, ktoré musí dlžník, t.j. spotrebiteľ za úver veriteľovi, t.j. dodávateľovi zaplatiť. Zároveň v zmluve o úvere nie je uvedená úroková sadzba spotrebiteľského úveru podľa § 9 ods. 2 písm. i) zákona ako aj výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona, keďže v zmluve o úvere nie sú stanovené termíny splatnosti jednotlivých splátok úveru, okrem prvej splátky. Splatnosť jednotlivých splátok musí byť stanovená tak, aby dlžník jednoducho vedel určiť, v ktoré dni sú splatné jednotlivé splátky úveru.

46. V zmluve o úvere podľa názoru súdu prvej inštancie chýba aj ďalšia náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. y), t.j. priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platná k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

47. Zároveň v zmluve o úvere chýba aj obsahová náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) citovaného zákona, a síce doba trvania zmluvy spotrebiteľského úveru. Zmyslom uvedeného ustanovenia zákona je, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené ustanovenie preto vyžaduje časovú špecifikáciu doby trvania zmluvy a zároveň dátumovú špecifikáciu konečnej splatnosti úveru, pričom k uvedenému záveru možno dôjsť aj gramatickým výkladom dotknutého ustanovenia, ktoré rozlišuje pojem „doba trvania zmluvy“ a pojem „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. V zmluve absentuje tak termín konečnej splatnosti ako aj doba trvania zmluvy.

48. Súd prvej inštancie ďalej konštatuje, že zmluva o úvere neobsahuje uvedenie údajov o adrese predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. c) zákona o spotrebiteľských úveroch a taktiež v zmluve nie je uvedený druh spotrebiteľského úveru podľa § 9 ods. 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch.

49. Vzhľadom na nedodržanie vyššie uvedených obligatórnych náležitostí zmluvy o úvere, tento sa považuje za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) citovaného zákona.

50. Keďže poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, žalobkyňa ako dlžníka bola povinná žalovanému ako veriteľovi vrátiť iba ním poskytnutú sumu finančných prostriedkov, t.j. sumu 1.000,00 Eur. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania žalobkyňa do dňa podania žaloby uhradila na svoj dlh celkovo sumu 1.520,00 Eur. Z uvedeného dôvodu došlo na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu, keďže tento prijal od žalobkyne plnenie bez právneho dôvodu a to vo výške 520,00 Eur (1.520,00 - 1.000,00), ktoré je v zmysle § 451 Občianskeho zákonníka žalovaný povinný vydať žalobkyňi.

51. Súd sa musel vyrovnáť s námietkou premlčania, ktorú v priebehu konania vzniesol žalovaný. Podľa § 107 Občianskeho zákonníka sa právo na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na

jeho úrok bezdôvodne obohatil, t.j. v subjektívnej premlčacej dobe, najneskoršie sa právo na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo, t.j. v objektívnej premlčacej dobe. Začiatok objektívnej a subjektívnej premlčacej doby je stanovený odlišne a ich vzájomný vzťah je taký, že sú na sebe nezávislé čo do svojho začiatku, plynutia aj konca. Ak skončí plynutie niektorej z nich, právo na vydanie bezdôvodného obohatenia sa premlčí bez ohľadu na druhú premlčaciu dobu.

52. Subjektívna dvojročná premlčacia doba začala plynúť odo dňa, keď sa žalobkyňa dozvedela, že na jej úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jej úkor bezdôvodne obohatil. Žalobkyňa v konaní tvrdila, že o skutočnosti, že na jej úkor sa mal žalovaný obohatiť sa dozvedela od Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS dňa 26.09.2016, pričom z vyhlásenia Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS vyplýva, že o tejto skutočnosti bola z ich strany žalobkyňa informovaná dňa 26.09.2016. Teda najskôr 27.09.2016 začala žalobkyni plynúť dvojročná subjektívna premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia a v zmysle § 122 Občianskeho zákonníka by uplynula dňa 26.09.2018 a keďže žaloba bola podaná na súd dňa 26.09.2018, v zmysle § 122 Občianskeho zákonníka táto premlčacia doba neuplynula.

53. Pokiaľ ide o vyriešenie otázky, či na daný prípad je potrebné aplikovať 3-ročnú alebo 10-ročnú objektívnu premlčaciu dobu, súd poukazuje na väčšinou rozhodovaciu prax Krajského súdu v Prešove (napr. rozhodnutie sp.zn. 21Co/72/2014), z ktorej vyplýva, že žalovaný je obchodnou spoločnosťou, je poskytovateľom spotrebiteľských úverov na profesionálnej báze, preto sa predpokladá u tejto spoločnosti vyššia odborná úroveň a dodržiavanie právnych predpisov vzťahujúcich sa na poskytovanie spotrebiteľských úverov. Žalovaný pri uzatváraní zmlúv koná evidentne úmyselne so snahou dosiahnutia zisku, preto takýto subjekt nesie aj oveľa väčšiu zodpovednosť za férové pravidlá pri poskytovaní úveru a dôsledky z porušenia týchto zákonných povinností. V čase uzatvárania zmluvy žalobkyne so žalovaným už niekoľko rokov platili ustanovenia o spotrebiteľských úveroch. Rovnako aj o spôsobe a podmienkach uzatvárania zmluvy, ktoré sú upravené v Občianskom zákonníku. Ak žalovaný obchádzal zákon o spotrebiteľských úveroch neúvedením všetkých požadovaných náležitostí, toto jeho konanie sa nedá hodnotiť inak ako úmyselné konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu. Aj keby súd pripustil, že žalovaný nechcel dojednať zmluvu so žalobkyňou v snahe získať prospech, ťažko je možné uveriť, že žalovaný nevedel, čo môže takýmto konaním spôsobiť a pre prípad, že sa tak stane, že s tým nebol uzročený. Konanie žalovaného nemožno hodnotiť inak, ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. Zákonodarcu pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení počíta s 10-ročnou objektívnou premlčacou dobou, ktorá sa počíta odo dňa, keď k nemu došlo, t.j. kedy boli zo strany žalobkyne vykonané jednotlivé úhrady splátok úveru. Žaloba bola podaná na súd dňa 26.09.2018, pričom žalobkyňa vykonala úhrady po uzatvorení zmluvy o úvere dňa 31.08.2010. Z uvedeného vyplýva, že 10-ročná objektívna premlčacia doba podľa § 122 Občianskeho zákonníka neuplynula, keďže žaloba bola podaná na súd dňa 26.09.2018.

54. Z vyššie uvedeného vyplýva, že námietka premlčania vznesená žalovaným nie je dôvodná, preto súd žalobe v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 520,00 Eur vyhovel a zaviazal žalovaného na jej zaplatenie žalobkyni. Ďalej súd vyhovel žalobe aj v časti úrokov z omeškania a v zmysle žalobného návrhu postupom podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5% ročne od 12.10.2018 do zaplatenia. Žaloba bola žalovanému doručená dňa 10.10.2018, teda v zmysle § 563 Občianskeho zákonníka nastala dňa 11.10.2018 splatnosť nároku žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia a dňom 12.10.2018 sa žalovaný dostal ohľadne tohto plnenia do omeškania v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

55. Súd sa ďalej zaoberal tým, či zmluvná podmienka obsiahnutá v bode 16 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

56. Ako už súd vyššie ustálil, záväzkový vzťah medzi stranami sporu založený zmluvou o úvere zo dňa 31.08.2010 č. XXXXXXXXX je potrené považovať za spotrebiteľský podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských

zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

57. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemeší.

58. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany hrubú nerovnováhu. Znak neprijateľnej zmluvnej podmienky naplňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná (napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná. Z rozhodovacej činnosti súdov vyplýva, že za neprijateľnú sa považuje aj zmluvná podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch).

59. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania a v zmysle vyššie uvedeného, súd dospel k záveru, že zmluvná podmienka uvedená v bode 16 Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru je neprijateľnou zmluvnou podmienkou v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Neprijateľnosť tejto zmluvnej podmienky súd vidí v tom, že podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou nemôžu odchyliť od ustanovení Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa. Je nesporné, že žalobkyni ako spotrebiteľke v predmetnom záväzkovom vzťahu so žalovaným ako dodávateľom poskytuje väčšiu ochranu jej práv, právna úprava zakotvená v Občianskom zákonníku ako v Obchodnom zákonníku, keďže ju vo vzťahu s dodávateľom chráni ako slabšiu zmluvnú stranu. Preto dojednanie, že záväzkový vzťah medzi stranami sporu sa riadi ustanoveniami Obchodného zákonníka, je zmluvným dojednaním, ktoré sa odchyľuje od ustanovení Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa. Zároveň má súd za to, že uvedená zmluvná podmienka nebola dojednaná individuálne, žalobkyňa nemohla ovplyvniť obsah Všeobecných obchodných podmienok v tejto časti, pričom Všeobecné obchodné podmienky žalobkyňou neboli ani podpísané.

60. Záverom súd poukazuje na to, že z vymedzenia zmluvných podmienok v žalobnom návrhu je súdu z jeho činnosti známe, že sa jedná o zmluvnú podmienku, ktorá je v rovnakom znení používaná zo strany žalovaného a už bola právoplatnými rozhodnutiami súdov určená neprijateľnou zmluvnou podmienkou, napr. rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom sp.zn. 5C/192/2014-42 zo dňa 04.02.2015 v spojení s opravným uznesením sp. zn. 5C/192/2014 zo dňa 24.06.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 13Co/476/2015 zo dňa 19.07.2016, rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 5C/119/2014 <<http://merit.slv.cz/5C/119/2014>>-81 zo dňa 01.12.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 13Co/219/2015 zo dňa 02.07.2016.

61. Vzhľadom na vyššie uvedené súd dospel k záveru, že zmluvná podmienka v zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 31.08.2010 uvedená vo Všeobecných obchodných podmienkach poskytnutia úveru - bod 16 v znení „Zmluvné strany sa dohodli v zmysle § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka, že všetky ich právne vzťahy sa budú spravovať Obchodným zákonníkom.

Táto zmluva sa uzatvára podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka ako nepomenovaná zmluva.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

62. K ďalšej procesnej obrane žalovaného uplatnenej vo vyjadrení k žalobe (odsek 2. odôvodnenia) ohľadne procesnej neprípustnosti žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky v zmysle § 137 písm. d) C.s.p. súd uvádza, že pri žalobách spotrebiteľov o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky nejde o žalobu o určenie právnej skutočnosti podľa § 137 písm. d) C.s.p., ale o osobitný druh žalôb vyplývajúci z právneho predpisu, v danom prípade z § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (pozri rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 28.03.2019 sp.zn. 6Cdo/27/2018).

63. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

64. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

65. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. Žalobkyňa mala plný úspech vo veci, preto jej súd priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti rozsudku uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Okresný súd Bardejov, v 3 písomných vyhotoveniach (§ 362 ods.1 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Podľa ust. § 365 ods.1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods.2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods.3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. - o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).